

Προσκύνημα Αληθινής εν Θεώ Ζωής στη Μόσχα - 2-10 Σεπτεμβρίου 2017

ΠΩΣ ΝΑ ΓΕΦΥΡΩΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΝΑ ΦΕΡΟΥΜΕ ΕΙΡΗΝΗ ΣΤΟ ΚΟΣΜΟ;

Επίσκοπος Antoine Chahda
Επίσκοπος της Συριακής Καθολικής Εκκλησίας του Χαλεπίου

Κυρίες και κύριοι,

Θα ήθελα να ξεκινήσω ευχαριστώντας τους διοργανωτές αυτής της εξαιρετικής συνάντησης που με κάλεσαν να συμμετάσχω σε αυτή τη συζήτηση σχετικά με την ακόλουθη ερώτηση:

Ποια είναι η γέφυρα που μας ενώνει, εστιάζοντας στον πλούτο όλων των θρησκειών, και τι φέρνει ειρήνη στον κόσμο;

Ναι, είναι πολύ σημαντικό να οικοδομηθούν γέφυρες ανθρώπινης επικοινωνίας μεταξύ διαφορετικών πολιτισμών, προκειμένου να χτίσουμε μαζί τον ανθρώπινο πολιτισμό, σε μια εποχή που πολλοί επιδιώκουν να κατεδαφίσουν τις γέφυρες και να σπάσουν τους δεσμούς της κοινωνικής συνοχής, χρησιμοποιώντας για τον σκοπό τους όλα τα διαθέσιμα μέσα - θρησκευτικό και οικονομικό διαχωρισμό, διανοητικά μέσα ή όπλα. Για ποια ειρήνη μιλάμε λοιπόν εάν δεν σταματήσει η καταστροφική πολεμική μηχανή, τη διανοητική ειρήνη ακόμα και πριν από την στρατιωτική;

Ιστορικά:

Η Ανατολή γενικότερα, και η πόλη του Χαλεπίου ειδικότερα, έχουν γνωρίσει μεγάλες δημογραφικές αλλαγές. Από την αρχή της ιστορίας του Χαλεπίου μέχρι τώρα, κι αυτό οφείλεται σε μια σειρά διαδοχικών λαών που φέρνουν αλλαγές μέσω των πολέμων, των αποικιών, των οικονομικών εξελίξεων ή της θρησκείας. Το Χαλέπι, που θεωρείται η παλαιότερη πόλη στον κόσμο, παραμένει σήμερα κατοικημένη. Δεν είμαστε απρόσβλητοι από όλες αυτές τις αλλαγές που προέκυψαν, επειδή, από την ίδρυσή του, έχει γνωρίσει το πέρασμα πολλών λαών. Το όνομά του άλλαξε κι αυτό αρκετές φορές μέχρι να καταλήξει στο «Χαλέπι», αλλά σε όλη αυτή την ιστορία, η καθημερινή ζωή συνεχίστηκε στην πόλη χωρίς διακοπή και παραμένει κατοικημένη μέχρι σήμερα.

Κοινωνικά:

Ως αποτέλεσμα αυτών των αλλαγών, πολλές από τις οποίες είναι αποτέλεσμα των πολέμων και της αποικιοκρατίας, πολλές διαφορετικές ομάδες λαών εγκαταστάθηκαν και ζευγάρωσαν με τους ανθρώπους αυτής της πόλης δημιουργώντας μια πολυμορφία πολιτισμών και γλωσσών. Το Χαλέπι εμπλουτίστηκε έτσι με τις διάφορες παραδόσεις και έθιμα που έφεραν μαζί τους οι νέοι έποικοι.

Πολιτικά:

Το Χαλέπι παρέμεινε ανθεκτικό απέναντι σε πολλούς αποικιοκράτες και άνοιξε τις πύλες του μόνο σε εκείνους που ήθελε η πόλη και μέσα από συνθήκες που εξασφάλιζαν τη σταθερότητα και τη συνύπαρξη του λαού της. Παρά τη μοναδική γεωγραφική της θέση, παρέμεινε μια οικονομική, πολιτιστική, εμπορική και θρησκευόμενη πόλη με διακριτικά χαρακτηριστικά και όχι πόλη ή πρωτεύουσα της πολιτικής, των πριγκίπων ή των βασιλιάδων.

Οικονομικά:

Η γεωγραφική θέση του Χαλεπίου και η πολυμορφία των πολιτισμών του το καθιστούν από πολύ καιρό ένα σταυροδρόμι, μια διαδρομή και ένα σταθερό μέρος για το εμπόριο μεταξύ Ανατολής και Δύσης, με κομβίο που το διασχίζουν και φτάνουν στην Ινδία μέσω του λεγόμενου «Δρόμου του Μεταξιού». Αυτή η οικονομική και εμπορική διάσταση ήταν ξεχωριστή, ενθαρρύνοντας έτσι πολλούς να επιλέξουν το Χαλέπι ως κέντρο για το εμπόριο και τις συναλλαγές τους προς την ανατολή και προς τη δύση. Με τις συναλλαγές τους, μετέφεραν τις ιδέες τους, τους πολιτισμούς τους και τις οικογένειές τους ακόμη. Έτσι, η εμπορική κίνηση ήταν ένας λόγος για το πολιτιστικό και πολιτικό κίνημα, ακόμη και για το θρησκευτικό, στο Χαλέπι, όπου ζουν πρόξενοι, συγγραφείς και ιεραπόστολοι.

Θρησκευτικά:

Η πόλη του Χαλεπίου είναι γνωστή από την αρχαιότητα ως θρησκευτικό κέντρο με ειδωλολάτρες, Χριστιανούς, Εβραίους και Μουσουλμάνους. Παρόλο που βρίσκεται κοντά στην ονομαστή πόλη της Αντιόχειας, η πόλη του Χαλεπίου έχει τη δική της θέση στη θρησκευτική σκηνή που εκπροσωπείται από αγίους, διδασκάλους της Εκκλησίας και διανοούμενους από διάφορες θρησκείες. Η πολιτισμική πολυμορφία και η εμπορική ανταλλαγή, καθώς και οι θρησκευτικές ιδέες που έφεραν οι έμποροι μαζί τους, δεν ήταν αιτία αντιπαράθεσης και συγκρούσεων, αλλά πλησίασμα και άνοιγμα προς τον πολιτισμό και τη θρησκεία των άλλων, με διάλογο, κατανόηση και αποδοχή.

Σήμερα:

Με όλα τα ιστορικά χαρακτηριστικά που ανέπτυξε το Χαλέπι σε πολιτικό, πολιτιστικό, οικονομικό, θρησκευτικό και άλλο επίπεδο, παρά τους πολέμους, τις φυσικές καταστροφές, τους σεισμούς, τους λιμούς και τις μολυσματικές ασθένειες, ακόμη και αυτόν τον πρόσφατο πόλεμο, το Χαλέπι είναι ακόμα ζωντανό. Και δεν υπερβάλλω όταν λέω ότι μπορεί να διδάξει μαθήματα σχετικά με τη δυνατότητα να ξεπεραστούν οι πόλεμοι, οι δυσκολίες και οι καταστροφές που το έπληξαν και μπορεί να παραμείνει, όπως ήταν πάντα, μια γέφυρα μεταξύ Ανατολής και Δύσης, μεταξύ Βορρά και Νότου. Και μπορεί να παραμείνει ο Δρόμος του Μεταξιού όχι μόνο για αγαθά και εμπόριο αλλά και για τις έννοιες του αμοιβαίου σεβασμού, την αποδοχή άλλων και τη διατήρηση της ειρήνης, παρά τις διαφορές που έχουν οι διαφορετικοί πολιτισμοί.

Το Χαλέπι, στο πλαίσιο της Χριστιανικής θρησκείας, είναι μια κατ' εξοχήν οικουμενική πόλη. Έχει έξι Καθολικές και τρεις Ορθόδοξες ομολογίες και δύο Ευαγγελικές κοινότητες. Ζουν μαζί με αμοιβαίο σεβασμό, συμμετέχουν σε περιοδικές και μηνιαίες συναντήσεις, δουλεύουν μαζί προς όφελος των Χριστιανών, ανεξάρτητα από την ομολογία τους. Το ίδιο και με τους Μουσουλμάνους με τα διαφορετικά τυπικά, γιατί ο στόχος είναι να συμφωνήσουμε γι' αυτό που ενώνει τις δύο θρησκείες και όχι γι' αυτό που τις χωρίζει. Οι Χριστιανοί κληρικοί δεν συναντούν Μουσουλμάνους θρησκευτικούς μελετητές για να συζητήσουν θέματα θρησκείας ή για να πείσουν ο ένας τον άλλο για τη θρησκεία τους, αλλά για να εργαστούν πάνω στην αμοιβαία αγάπη και στο να συμβιώνουν με ειρήνη, και να παραμένουν μακριά από όλα όσα υποκινούν ένταση ή φανατισμό, ή όλα όσα οδηγούν στον χαρακτηρισμό των οπαδών άλλων θρησκειών ως απίστων.

Αυτό που θα φέρει την ειρήνη στο Χαλέπι και ίσως και στον κόσμο είναι μια ακούραστη και σοβαρή δουλειά σε δύο κύριους πυλώνες: τον ανθρώπινο πολιτισμό και την πολιτιστική διάσταση. Κάθε άνθρωπος είναι ένας «άνθρωπος» ανεξάρτητα από το πόσο διαφορετικές είναι οι θρησκείες μας ή οι ομολογίες μας. Ο πολιτιστικός παράγοντας εξυψώνει τον άνθρωπο για να συναντήσει το άλλο άτομο με ειρήνη και αγάπη, απομακρύνοντάς τον από κάθε σκέψη που οδηγεί στον φανατισμό, αποκαλώντας τους άλλους άπιστους και απορρίπτοντάς τους. Η αγάπη παραμένει ο κύριος δεσμός που συνδέει την κοινωνία με μια συνεκτική ενότητα και, από κοινού, αυτή η κοινωνία μπορεί να ξεπεράσει κάθε απειλή, πόλεμο ή φοβέρα, όλα αυτά κάτω από το σύνθημα του να ζούμε κανονικά σαν πολίτες σε μια χώρα και πατρίδα.

Ευχαριστώ.